

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gruodžio 17 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos žemės ūkio garantijų fondas (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (EŽŪFKP) – Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/2014 – Europos Sąjungos nefinansuojamos išlaidos – Prancūzijos Respublikos patirtos išlaidos – 100 % fiksuoto dydžio pataisa – Proporcingumas – Europos Komisijos finansinių pataisų apskaičiavimo gairės, taikomos vykdant atitikties ir finansinio sąskaitų patvirtinimo procedūras“

Byloje C-404/19 P

dėl 2019 m. gegužės 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Prancūzijos Respublika, atstovaujama A.-L. Desjonquères ir C. Mosser bei D. Colas,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai X. A. Lewis, A. Sauka ir J. Aquilina,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra, D. Šváby (pranešėjas), S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. vasario 27 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2020 m. rugsėjo 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Prancūzijos Respublika prašo panaikinti 2019 m. kovo 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija / Komisija* (T-26/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:153, toliau – skundžiamas sprendimas) atimesti jos SESV 263 straipsniu grindžiamą ieškinį, kuriuo ji prašė iš dalies panaikinti 2017 m. lapkričio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2017/2014 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 292, 2017, p. 61, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009

- 2 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės (OL L 316, 2009, p. 1), 2 straipsnio c punkte buvo tokia apibrėžtis:

„daugiametė ganykla – žemė, kurioje natūraliai (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) auga žolė ar kitokie žoliniai pašarai ir kuri penkerius ar daugiau metų nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą, išskyrus pagal [1992 m. birželio 30 d.] Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2078/92 [dėl žemės ūkio produktų gamybos metodų, suderinamų su aplinkos apsaugos reikalavimais ir kaimo kraštovaizdžio išsaugojimu (OL L 215, 1992, p. 85)], pagal [1999 m. gegužės 17 d.] Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 [dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus (OL L 160, 1999, p. 80, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 391)] 22, 23 ir 24 straipsnius ir pagal [2005 m. rugsėjo 20 d.] Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 [dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005, p. 1)] 39 straipsnį atidėtus plotus; šioje apibrėžtyje žolė ar kitas žolinis pašaras – tai visi žoliniai augalai, kurie paprastai auga natūraliose ganyklose arba paprastai valstybėse narėse įtraukiami į sėklų mišinius ganykloms ar lankoms (nepaisant to, ar jos skirtos ganomiems gyvūnams). Valstybės narės gali įtraukti I priede išvardytus pasėlius.“

Reglamentas (EB) Nr. 1122/2009

- 3 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno

sektoriui numatytą paramos schemą (OL L 316, 2009, p. 65), II dalyje esančioje III antraštinėje dalyje, skirtoje „[p]atikrinimams“, buvo šio reglamento 34 straipsnis, skirtas „[p]lotų nustatym[ui]“. Šio straipsnio 2 ir 4 dalyse buvo nurodyta:

„2. Gali būti atsižvelgiama į bendrą žemės ūkio paskirties sklypo plotą, jei jis visas naudojamas pagal konkrečios valstybės narės ar regiono įprastus standartus. Kitais atvejais atsižvelgiama į faktiškai naudojamą plotą.

Regionuose, kuriuose tam tikri elementai, visų pirma gyvatvorės, grioviai ir sienos, paprastai yra susiję su augalininkystės arba žemės ūkio paskirties žemės naudojimo gerąją patirtimi, valstybės narės gali priimti sprendimą, kad tas plotas būtų laikomas viso naudojamo ploto dalimi, jei ji neviršija bendrojo valstybių narių nustatyto pločio. Tas plotis turi atitikti regione įprastą gyvatvorių, griovių ir sienų plotį, bet neturi viršyti 2 metrų.

Tačiau jeigu valstybės narės, laikydamosi [2004 m. balandžio 21 d.] Reglamento (EB) Nr. 796/2004 [, nustatančio išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytą Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles (OL L 141, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 44 t., p. 243)] 30 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos, prieš įsigaliojant šiam reglamentui pranešė Komisijai, kad plotis yra daugiau kaip 2 metrai, toks pločio reikalavimas gali būti taikomas ir toliau.

<...>

4. Nepažeidžiant [2009 m. sausio 19 d.] Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 [, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančio Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 30, 2009, p. 16)] 34 straipsnio 2 dalies nuostatų, laikoma, kad žemės ūkio paskirties sklypas, kuriame yra medžių, atitinka paramos už plotą schemų reikalavimus, jeigu žemės ūkio veikla arba, jei taikoma, numatoma gamyba jame gali būti vykdoma panašiai kaip to paties ploto sklypuose, kuriuose medžių nėra.“

Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013

- 4 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013, p. 549, ir klaidų ištaisymas OL L 130, 2016, p. 13), IV antraštinės dalies „Finansinis fondų valdymas“ IV skyriaus „Sąskaitų patvirtinimas“ II skirsnyje „Patvirtinimas“ yra 52 straipsnis, skirtas „[a]titikties patvirtinim[ui]“. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta:

„1. Jei Komisija nustato, kad 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnyje nurodytos patirtos išlaidos neatitinka Sąjungos teisės, o EŽŪFKP atveju – [2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos] Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 [, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės

fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013, p. 320)] 85 straipsnyje nurodytų taikytinų Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatų, ji priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustato atitinkamas sumas, kurioms neskiriamas Sąjungos finansavimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 116 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

2. Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikties mastą. Ji tinkamai atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir į Sąjungai padarytą finansinę žalą. Sprendimą neskirti finansavimo ji pagrindžia nurodydama neteisėtai išleistas sumas ir, jei dedant proporcingas pastangas tų sumų nurodyti neįmanoma, gali taikyti ekstrapoliuotojo arba fiksuoto dydžio pataisas. Fiksuoto dydžio pataisos taikomos tik tais atvejais, kai dėl atvejo pobūdžio ar dėl to, kad valstybė narė nepateikė Komisijai būtinos informacijos, dedant proporcingas pastangas neįmanoma tiksliau nustatyti Sąjungai padarytos finansinės žalos.“

Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 907/2014

- 5 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014, kuriuo papildomos Reglamento Nr. 1306/2013 nuostatos dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų, finansų valdymo, sąskaitų patvirtinimo, užstatų ir dėl euro naudojimo (OL L 255, 2014, p. 18), III skyriuje „Sąskaitų patvirtinimas ir kitos patikros“ yra 12 straipsnis „Koregavimo atliekant atitikties patvirtinimą kriterijai ir metodika“. Šio straipsnio 7 dalyje nurodyta:

„Nustatydama fiksuoto dydžio pataisų lygį Komisija visų pirma atsižvelgia į šias aplinkybes, kuriomis įrodomas didesnis trūkumų mastas, keliantis didesnę grėsmę prarasti Sąjungos biudžeto lėšas:

<...>

- c) nustatoma, kad valstybės narės kontrolės sistema netaikoma arba turi didelių trūkumų, ir esama įrodymų apie plataus masto pažeidimus ir aplaidumą kovojant su neteisėta veikla ar sukčiavimu, arba

<...>“

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 908/2014

- 6 2014 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 taikymo taisyklės, susijusios su mokėjimo agentūromis ir kitomis įstaigomis, finansų valdymu, sąskaitų patvirtinimu, patikrų taisyklėmis, užstatais ir skaidrumu (OL L 255, 2014, p. 59), 34 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Jeigu po atlikto tyrimo Komisija mano, kad išlaidos patirtos nesilaikant Sąjungos taisyklių, ji praneša tokias išvadas atitinkamai valstybei narei, nurodo taisomąsias priemones, reikalingas užtikrinti, kad ateityje būtų laikomasi šių taisyklių, ir nurodo preliminarų finansinių pataisų lygį, kuris, jos manymu, tame procedūros etape atitinka jos išvadas. Tame pranešime taip pat nustatoma dvišalio posėdžio, kuris turi būti surengtas per keturis mėnesius po to, kai baigiasi valstybės narės atsakymui nustatytas laikotarpis, data. Pranešime daroma nuoroda į šį straipsnį.

Valstybė narė turi atsakyti per du mėnesius nuo pranešimo gavimo. Atsakydama valstybė narė visų pirma turi galimybę:

- a) Komisijai įrodyti, kad faktinis reikalavimų nesilaikymo arba fondams keliamos rizikos mastas yra mažesnis negu nurodė Komisija;
- b) pranešti Komisijai apie taisomąsias priemones, kurių ji ėmėsi, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi Sąjungos taisyklių, ir nuo kurios dienos jos bus įgyvendinamos.

Pateisinamais atvejais Komisija, gavusi pagrįstą prašymą iš valstybės narės, gali leisti pratęsti dviejų mėnesių laikotarpį ne daugiau kaip dviem mėnesiais. Prašymą Komisijai reikia nusiųsti, kol tas laikotarpis dar nepasibaigęs.

Jei valstybė narė mano, kad dvišalio posėdžio rengti nereikia, atsakydama į pirmiau nurodytą pranešimą ji apie tai atitinkamai praneša Komisijai.“

2015 m. gairės

- 7 2015 m. birželio 8 d. Finansinių pataisų apskaičiavimo gairėse, taikomose vykdant atitikties ir finansinio sąskaitų patvirtinimo procedūras (C(2015) 3675 *final*, toliau – 2015 m. gairės), yra 3 skyrius „Fiksuoto dydžio finansinės pataisos dėl valdymo ir kontrolės sistemų trūkumų, susijusių su išlaidų teisėtumu ir tvarkingumu“. Šiame skyriuje yra 2015 m. gairių 3.1–3.5 punktai. Šių gairių 3.2 punkte „Fiksuoto dydžio pataisos lygis“ numatyta:

„<...>

Pagal Reglamento [Nr. 907/2014] 12 straipsnio 7 dalį Komisijos tarnybos „visų pirma atsižvelgia į šias aplinkybes, kuriomis įrodomas didesnis trūkumų mastas, keliantis didesnę grėsmę prarasti Sąjungos biudžeto lėšas“, todėl gali pagrįsti didesnę fiksuoto dydžio lygį:

<...>

5. „Nustatoma, kad valstybės narės kontrolės sistema netaikoma arba turi didelių trūkumų, ir esama įrodymų apie plataus masto pažeidimus ir aplaidumą kovojant su neteisėta veikla ar sukčiavimu“, tuomet pagrįstai taikoma 25 % pataisa, nes galima daryti pagrįstą prielaidą, kad nekludomai ir nebaudžiamai pateikiant neteisėtas paraiškas, Sąjungos biudžetui bus padaryta ypač didelė žala.

Prireikus galima nustatyti dar didesnę pataisos normą. Tai galėtų būti toks atvejis, kai dėl valstybės narės suteiktos informacijos buvo (labai) apribota su rizika susijusi tiriamoji visuma. Arba galima visai atsisakyti finansuoti išlaidas, kai trūkumai tokie dideli, kad visiškai nesilaikoma Sąjungos taisyklių, ir todėl visi mokėjimai tampa neteisėti.

<...>“

Ginčo aplinkybės

- 8 Ginčo aplinkybės Bendrasis Teismas išdėstė skundžiamo sprendimo 1–37 punktuose ir šio sprendimo tikslais jos gali būti apibendrintos, kaip nurodyta toliau.

- 9 Nuo 2014 m. lapkričio 24 iki 28 d. Europos Komisija Prancūzijoje atliko tyrimą pagal pirmąją bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) ramstį dėl 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metais prašytos paramos už plotą.
- 10 2015 m. vasario 25 d. raštu Komisija, pirma, pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 2 dalį pranešė Prancūzijos Respublikai apie šio tyrimo rezultatus ir, antra, paprašė šios valstybės narės pateikti papildomos informacijos.
- 11 2015 m. birželio 26 d. Prancūzijos Respublika pateikė Komisijai savo pastabas ir prašomą papildomą informaciją, susijusią su šiuo tyrimu.
- 12 2015 m. liepos 3 d. Komisija pakvietė Prancūzijos valdžios institucijas į dvišalį susitikimą, ir jis įvyko 2015 m. liepos 7 d.
- 13 2015 m. rugsėjo 22 d. ir spalio 22 d. raštais Prancūzijos Respublika pateikė Komisijai papildomos informacijos.
- 14 2015 m. lapkričio 30 d.–gruodžio 4 d. Komisijos tarnybos Prancūzijoje atliko papildomą tyrimą, kad patikrintų Prancūzijos valdžios institucijų pasiūlytą finansinių nuostolių, kurių Europos žemės ūkio garantijų fondas (EŽŪGF) patyrė dėl kelių pažeidimų, apskaičiavimą.
- 15 2015 m. gruodžio 15 d., 2015 m. gruodžio 23 d. ir 2016 m. sausio 12 d. raštais šios institucijos pateikė Komisijai papildomos informacijos, susijusios su šių finansinių nuostolių apskaičiavimu.
- 16 Atsakydamos į 2016 m. sausio 25 d. Komisijos raštą, šios institucijos 2016 m. sausio 27 d., vasario 12 d., vasario 22 d. ir vasario 26 d. raštais pateikė Komisijai papildomos informacijos.
- 17 2016 m. gegužės 20 d. raštu, išsiųstu remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, Komisija pranešė Prancūzijos Respublikai apie savo pasiūlymą Sąjungos lėšomis nefinansuoti 117 439 017,55 euro sumos dėl to, kad 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metais Prancūzijos paramos už plotą sistema nebuvo įgyvendinta laikantis Sąjungos taisyklių (toliau – 2016 m. gegužės 20 d. oficialus pranešimas). Šis pataisos pasiūlymas buvo grindžiamas nustatytais keliais trūkumais.
- 18 Konkrečiai kalbant, pirmasis trūkumas buvo grindžiamas Žemės sklypų identifikavimo sistemos – Geografinės informacinės sistemos (ŽSIS – GIS), sukurtos Prancūzijos valdžios institucijų ir pavadintos „Registre parcellaire géographique“ (RPG) (Geografinis sklypų registras), trūkumais.
- 19 Antrasis trūkumas buvo grindžiamas problemomis, susijusiomis su plotų, už kuriuos gali būti skiriama parama, apibrėžimu dėl neteisingo Reglamento Nr. 1122/2009 34 straipsnio aiškinimo, kuriuo ir toliau naudojosi Prancūzijos valdžios institucijos. Dėl tokio aiškinimo jos ne visada pašalindavo ES teisės aktų dėl „geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės“ reikalavimų neatitinkančius plotus.
- 20 Prancūzijos valdžios institucijoms, be kita ko, buvo priekaištaujama dėl to, kad jos kraštovaizdžio savybėmis ir paramos reikalavimus atitinkančiais plotais laikė „ganomais viržynais“ pripažintus plotus, kuriuose yra labai prastos galimybės ganyti arba į kuriuos negali patekti gyvūnai, nors šie plotai neatitinka Sąjungos ir Prancūzijos teisės aktuose nustatytų sąlygų, nes jie nepateko į Reglamento Nr. 1122/2009 34 straipsnio 3 dalies taikymo sritį ir jų neapėmė Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkte esanti sąvoka „daugiametė ganykla“.

- 21 Trečiasis trūkumas buvo susijęs su Prancūzijos valdžios institucijų naudotu išmokų ir baudų už 2013 ir 2014 metus apskaičiavimo metodu ir susigrąžinimo atgaline data nebuvimu.
- 22 Ketvirtasis trūkumas buvo grindžiamas tam tikromis problemomis, susijusiomis su dviem departamentais, kurie sudaro Korsikos (Prancūzija) teritorinį vienetą, t. y. Aukštutinės Korsikos ir Pietų Korsikos departamentais. Komisija laikėsi nuomonės, kad pirmosios trys minėtos išvados dėl trūkumų galioja kiekvienam iš šių dviejų departamentų. Dėl Aukštutinės Korsikos departamento Komisija pažymėjo, kad, jei iki tol taikytas metodas nesikeis ir nebus realaus poveikio vietoje, šiam departamentui per ankstesnius tyrimus nustatytos pataisos bus taikomos toliau už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus. Ji taip pat nusprendė, kad Aukštutinės Korsikos departamentui toliau turi būti taikoma 100 % fiksuoto dydžio pataisa.
- 23 Todėl, remdamasi 2015 m. gairėse nustatyta metodika, 2016 m. gegužės 20 d. oficialiame pranešime Komisija pasiūlė taikyti finansines pataisas, suskirstytas į keturias grupes. Viena iš šių grupių apėmė 100 % fiksuoto dydžio pataisas, taikomas pirmajam ramsčiui priklausančiai tiesioginei paramai už plotą, suteiktai Korsikos teritoriniame vienetė 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metais, dėl to, kad buvo konstatuota paramos už plotą sistemos kontrolės trūkumų, ypač dėl to, kad ne visada būdavo pašalinami paramos reikalavimų neatitinkantys plotai, nes šie trūkumai jau buvo pastebėti per atitikties procedūrą, apimančią 2008–2012 paraiškų teikimo metus, tačiau Prancūzijos valdžios institucijos nepakeitė pozicijos šiuo klausimu.
- 24 2016 m. birželio 22 d. raštu Prancūzijos valdžios institucijos kreipėsi į taikinimo instituciją dėl Komisijos nustatytos finansinės pataisos, kiek tai susiję su Aukštutinės Korsikos departamentu. Jos iš esmės tvirtino, kad Komisijos argumentas siekiant pateisinti jų siūlomo apskaičiavimo atmetimą yra nepakankamas atsižvelgiant į Sąjungos teisės aktus ir kad pasiūlymas nustatyti 100 % fiksuoto dydžio pataisą šio departamento atveju neatitinka šiuose teisės aktuose numatytą žalos dydžio apskaičiavimo procedūrą.
- 25 2016 m. gruodžio 19 d. taikinimo institucija pateikė savo nuomonę. Ji iš esmės konstatavo, kad šiame etape sutaikinimas negali būti pasiektas, ir manė, kad 100 % pataisa tikriausiai yra neproporcinga, palyginti su realiu EŽŪGF fondui keliamu pavojumi. Todėl ji paragino Komisijos tarnybas numatyti mažesnę pataisą.
- 26 2017 m. vasario 21 d. Komisija priėmė galutinę poziciją, kurioje laikėsi savo nuomonės, išdėstytos 2016 m. gegužės 20 d. oficialiame pranešime. Pasak šios institucijos, 100 % fiksuoto dydžio pataisa yra pateisinama, nes iš turimos informacijos matyti, kad trūkumai, susiję su paramos Aukštutinės Korsikos departamente kontrole, yra tokie dideli, kad jie visiškai neatitinka Sąjungos taisyklių ir kad dėl jų EŽŪGF kyla labai didelis pavojus.
- 27 2017 m. lapkričio 8 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kurio motyvuojamojoje dalyje „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ ji, be kita ko, Prancūzijos Respublikai dėl konstatuotų didelių tos paramos kontrolės sistemos trūkumų skyrė 28 973 945,46 euro dydžio finansinę pataisą, susijusią su išlaidomis, patirtomis suteikiant pirmajam ramsčiui priklausančią tiesioginę paramą už plotą Korsikos teritoriniam vienetui už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus.
- 28 Prie ginčijamo sprendimo pridėtoje suvestinėje ataskaitoje Komisija pagrindė šios finansinės pataisos taikymą remdamasi tais pačiais motyvais, kuriuos ji nurodė savo 2016 m. gegužės 20 d. oficialiame pranešime.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 29 2018 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Prancūzijos Respublikos ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kuriame iš esmės pateikti penki pagrindai.
- 30 Ieškinio trečiasis ir ketvirtasis pagrindai buvo susiję su ginčijamo sprendimo dalimi, kurioje kalbama apie motyvą „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ ir kurioje Komisija Prancūzijos Respublikai taikė 100 % fiksuoto dydžio pataisą Aukštutinės Korsikos departamentui už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus (toliau – ginčijamos fiksuoto dydžio pataisos). Ieškinio trečiasis pagrindas buvo grindžiamas proporcingumo principo pažeidimu, o ketvirtasis – Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 2 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu.
- 31 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, kad reikia atmesti visus šios valstybės narės grindžiant ieškinį nurodytus pagrindus ir todėl atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 32 Prancūzijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą byloje ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo Prancūzijos Respublikai nustatytos 100 % fiksuoto dydžio pataisos dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinėje Korsikoje,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 33 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

- 34 Grįsdama apeliacinį skundą Prancūzijos Respublika nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinės Korsikos departamente Komisija turi teisę jai taikyti 100 % fiksuoto dydžio pataisas, susijusias su tiesiogine parama už plotus, išmokėta šiam departamentui už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus.
- 35 Prancūzijos Respublikos nuomone, iš 2015 m. gairių 3.2. punkto matyti, kad skirti didesnę nei 25 % pataisą, t. y. 100 % pataisą, yra pateisinama tada, kai kontrolės sistemos trūkumai yra tokie dideli, kad visiškai nesilaikoma Sąjungos taisyklių, todėl visi mokėjimai tampa neteisėti.

- 36 Komisija gali nustatyti didesnę nei 25 % pataisą tik tada, kai yra tenkinami keli kriterijai. Norėdama pateisinti 100 % pataisos taikymą dėl didelių kontrolės sistemos trūkumų, ši institucija turi įrodyti, kad ši sistema visiškai neatitinka reikšmingų Sąjungos teisės aktų, ja neatsižvelgiama į esminius tos paramos schemos elementus ir tikslus ir dėl savo pobūdžio ji neleidžia nustatyti atitinkamų ūkio subjektų, kurie apeina esminius elementus ar jais manipuliuoja, veiksmų.
- 37 Jos nuomone, skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas 2015 m. gairių 3.2 punktą, kai nusprendė, kad 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą pateisina ne tiek tam tikrų pagrindinių patikrinimų trūkumai, kiek paramos schemos esminių elementų ir jos tikslų nepaisymas, nes paramos suteikimo sąlygos ar sąlygų netenkinimas pateisina visų išlaidų atmetimą.
- 38 Dėl tokio klaidingo aiškinimo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 134–136 punktuose padarė teisės klaidą. To sprendimo 134 punkte konstatavęs, kad 100 % fiksuoto dydžio pataisa yra pateisinama ne dėl to, kad buvo išmokėta Sąjungos teisėje jokio teisinio pagrindo neturinti arba Sąjungos teisės taisyklės tiesiogiai pažeidžianti parama, o dėl gana didelių kontrolės sistemos trūkumų, to sprendimo 135 ir 136 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad esminių ginčijamos paramos schemos taikymo sąlygų nesilaikymas pateisina visų išlaidų atmetimą.
- 39 Remiantis tuo darytina išvada, kad Bendrasis Teismas supainiojo ir pasekmių atžvilgiu vienodai vertino visišką visų esminių paramos suteikimo sąlygų nesilaikymą, dėl kurio būtų pateisinamas visų išlaidų atmetimas, ir vienintelę aplinkybę, kad kontrolės sistemoje neatsižvelgiama į esminį elementą, nors toks trūkumas yra tik vienas iš trijų kriterijų, galinčių pateisinti 100 % fiksuoto dydžio pataisą, grindžiamą dideliu kontrolės sistemos trūkumu.
- 40 Prancūzijos Respublikos nuomone, vien to, jog kontrolės sistema pažeidžia esminę paramos už plotą schemos sąlygą, nepakanka norint pateisinti 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą.
- 41 Galiausiai Prancūzijos Respublika teigia, kad tinkamai pritaikęs 2015 m. gaires Bendrasis Teismas turėjo atmesti 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą, nes netenkinamas nė vienas tokio dydžio taikymą pateisinantys kriterijai.
- 42 Komisija nesutinka su Prancūzijos Respublikos argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.
- 43 Komisija iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas teisingai išaiškino ir taikė 2015 m. gairių 3.2. punktą, kad nustatytų ginčijamas fiksuoto dydžio pataisas.
- 44 Ši institucija ginčija, pirma, Prancūzijos Respublikos tvirtinimą dėl skundžiamo sprendimo 118 ir 134–136 punktų, jog 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymas grindžiamas tik dideliu kontrolės sistemos veikimo sutrikimu. Atvirkščiai, tokio dydžio taikymas pateisinamas ne tik dėl rimto kontrolės sistemos sutrikimo, bet ir dėl pažeidimų, kurie daro poveikį vienai iš esminių paramos už plotą schemos sąlygų ir kurių Prancūzijos Respublika neginčijo.
- 45 Antra, Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas teisingai taikė 2015 m. gairių 3.2. punktą, kad pateisintų ginčijamų fiksuoto dydžio pataisų nustatymą. Konkrečiai tariant, iš skundžiamo sprendimo 130 ir 131 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas konstatavo trūkumų ir sukčiavimų

sistemiškumą, nes jis juose pažymėjo, jog klaida, padaryta apibrėžiant reikalavimus atitinkantį plotą, paveikė integruotą administravimo ir kontrolės sistemą (IAKS) ir daugeliu atveju leido ūkininkams deklaruoti paramos reikalavimų neatitinkančius sklypus.

- 46 Be to, paramos už plotą kontrolės sistema turi tokių trūkumų, kurie leidžia teigti, kad ja nebuvo atsižvelgta į esminius elementus. Bendrasis Teismas ne kartą konstatavo, kad Aukštutinės Korsikos departamente apibrėžiant reikalavimus atitinkančius plotus buvo pažeista esminė paramos už plotą schemos sąlyga, t. y. tikslus plotų nustatymas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 47 Vieninteliu apeliacinio skundo pagrindu Prancūzijos Respublika iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 118 punkte aiškindamas 2015 m. gairių 3.2 punktą, todėl to sprendimo 134–136 punktuose neteisingai taikė šį gairių punktą nagrinėdamas ginčijamų fiksuoto dydžio pataisų proporcingumą.
- 48 Atsižvelgiant į šiomis aplinkybėmis šalių pateiktus argumentus, pirmiausia reikia pateikti paaiškinimų dėl finansinių pataisų teisinio pagrindo, jų taikymo sąlygų ir teisminės kontrolės, kurią dėl pataisų atlieka Bendrasis Teismas. Paskui reikia išnagrinėti, ar skundžiamo sprendimo 134–136 punktuose Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad Komisija tinkamai pagrindė visų išlaidų, susijusių su parama už plotą Aukštutinės Korsikos departamente, atmetimą vien konstatavusi, kad buvo pažeistos esminės ginčijamos paramos schemos sąlygos.
- 49 Pagal Reglamento Nr. 1306/2013 52 straipsnio 1 dalį, jei Komisija nustato, kad išlaidos neatitinka Sąjungos teisės, ji priima sprendimą, kuriame nustato atitinkamas sumas, kurioms neskiriamas Sąjungos finansavimas. Pagal šio straipsnio 2 dalį Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikties mastą. Šiuo tikslu ji tinkamai atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir į Sąjungai padarytą finansinę žalą. Be to, sprendimą neskirti finansavimo ji pagrindžia nurodydama neteisėtai išleistas sumas ir, jei dedant proporcingas pastangas tų sumų nurodyti neįmanoma, gali, be kita ko, taikyti fiksuoto dydžio pataisas. Fiksuoto dydžio pataisos taikomos tik tais atvejais, kai dėl atvejo pobūdžio ar dėl to, kad valstybė narė nepateikė Komisijai būtinos informacijos, dedant proporcingas pastangas neįmanoma tiksliau nustatyti Sąjungai padarytos finansinės žalos.
- 50 Taigi, yra daromas skirtumas tarp valstybių narių netinkamai išleistų sumų vienkartinį pataisų ir fiksuoto dydžio pataisų. Todėl kai Komisija, kaip šiuo atveju, nusprendžia nefinansuoti Sąjungos lėšomis visos suteiktos paramos, reikia, kaip išvados 34 punkte pažymėjo ir generalinis advokatas, atskirti situaciją, kai valstybė narė išmokėjo paramą nesant jokio teisinio pagrindo pagal Sąjungos teisę (kada pateisinamas vienkartinės 100 % pataisos taikymas), nuo situacijos, kai, nors ir yra teisinis pagrindas, valstybės narės kontrolės sistema turi didelių trūkumų, todėl visi atlikti mokėjimai yra neteisėti, ir Komisija skiria 100 % fiksuoto dydžio pataisą.
- 51 Pirma, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad EŽŪGF finansuoja tik intervencines priemones, kurių imamasi pagal Sąjungos teisės nuostatas bendro žemės ūkio rinkų organizavimo srityje. Taigi EŽŪGF padengia tik tas sumas, kurios buvo išmokėtos pagal šioje bendro organizavimo srityje nustatytas taisykles. Taigi, valstybės narės turi padengti visas kitas išmokėtas sumas, ypač tas, kurias nacionalinės valdžios institucijos klaidingai manė galinčios pačios išmokėti šioje bendro organizavimo srityje (šiuo klausimu žr. 2002 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-332/00, EU:C:2002:235, 35 ir 44 punktus).

- 52 Taigi, jeigu visa išmokėta parama buvo suteikta nesant jokio teisinio pagrindo Sąjungos teisėje, tokia parama nefinansuojama Sąjungos lėšomis, neatsižvelgiant į tai, ar buvo konstatuoti nacionalinių valdžios institucijų pažeidimai ar aplaidumas (šiuo klausimu žr. 2002 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-332/00, EU:C:2002:235, 36 punktą).
- 53 Tokiu atveju Komisija, kuri neturi jokios diskrecijos patvirtinti tam tikras išlaidas ar jų nefinansuoti Sąjungos lėšomis (šiuo klausimu žr. 2002 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-332/00, EU:C:2002:235, 36 ir 45 punktus), turi įrodyti, kad atmesta parama buvo faktiškai išmokėta nesant jokio teisinio pagrindo.
- 54 Jeigu pareiškiamas ieškinys dėl sprendimo, kuriuo nustatoma vienkartinė pataisa, panaikinimo, Bendrasis Teismas, kaip savo išvados 44 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, atsižvelgdamas į pateiktus ieškinio pagrindus, turi patikrinti, ar Komisija įrodė, kad atitinkamos valstybės narės išmokėta parama, kuri nefinansuojama Sąjungos lėšomis, iš tikrųjų pažeidė esmines atitinkamos paramos schemos sąlygas, todėl visa ta parama buvo suteikta ne pagal šią schemą.
- 55 Antra, Komisija gali pateisinti visos išmokėtos paramos nefinansavimą taikydama 100 % fiksuoto dydžio pataisą dėl to, kad atitinkamos valstybės narės kontrolės sistemoje yra didelių trūkumų.
- 56 Kaip matyti iš šio sprendimo 49 punkto, fiksuoto dydžio pataisą galima taikyti tik tais atvejais, kai dėl atvejo pobūdžio ar dėl to, kad valstybė narė nepateikė Komisijai būtinos informacijos, dedant proporcingas pastangas neįmanoma tiksliau nustatyti Sąjungai padarytos finansinės žalos dydžio.
- 57 Iš Reglamento Nr. 907/2014 12 straipsnio 7 dalies c punkto matyti, kad, nustatydamas fiksuoto dydžio pataisos lygį, Komisija visų pirma atsižvelgia į aplinkybes, kuriomis įrodomas didesnis trūkumų mastas, keliantis didesnę grėsmę prarasti Sąjungos biudžeto lėšas, pavyzdžiui, valstybės narės kontrolės sistema yra netaikoma arba turi didelių trūkumų ir esama įrodymų apie plataus masto pažeidimus ir aplaidumą kovojant su neteisėta veikla ar sukčiavimu.
- 58 Pagal 2015 m. gairių 3.2 punktą tokiomis aplinkybėmis Komisija iš esmės taiko 25 % fiksuoto dydžio pataisą. Vis dėlto ji gali nustatyti dar didesnę pataisos koeficientą. 100 % fiksuoto dydžio pataisa gali būti taikoma tuo atveju, kai nustatoma, jog valstybės narės kontrolės sistema turi tokių didelių trūkumų, kad visiškai nesilaikoma Sąjungos taisyklių, todėl visi mokėjimai tampa neteisėti.
- 59 Iš to matyti, kad 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymas yra krašutinė priemonė, kai, nesant galimybės tiksliai nustatyti Sąjungai padarytos finansinės žalos dydžio, atsižvelgiant į labai didelius kontrolės sistemos trūkumus, galima vis dėlto daryti prielaidą, kad visi mokėjimai yra neteisėti. Remiantis tuo darytina išvada, kad taikant tokį fiksuoto dydžio pataisos procentą turi būti laikomasi griežtų taisyklių.
- 60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į generalinio advokato išvados 52–58 punktuose pateiktus argumentus, 100 % fiksuoto dydžio pataisa gali būti taikoma tik tuo atveju, jei atitinkamos kontrolės sistemos trūkumai yra tokie dideli, kad visiškai nesilaikoma Sąjungos teisės aktų ir taip visi mokėjimai tampa neteisėti, o tai reiškia, pirma, kad ši kontrolės sistema visiškai neatitinka reikšmingų Sąjungos teisės aktų, antra, ja neatsižvelgiama į esminius tos paramos schemos elementus ir tikslus ir dėl savo pobūdžio ji neleidžia nustatyti atitinkamų ūkio subjektų, kurie apeina esminius elementus arba jais manipuliuoja, veiksmų. Komisija turi nustatyti, ar šios trys sąlygos yra tenkinamos.

- 61 Tuo atveju, kai pareiškiamas ieškinys dėl sprendimo, kuriuo nustatoma tokia fiksuoto dydžio pataisa, panaikinimo, kaip savo išvados 45 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs pateiktus ieškinio pagrindus, turi patikrinti Komisijos vertinimo dėl tam tikro dydžio fiksuotos pataisos taikymo pagrįstumą atsižvelgdamas į realių nuostolių Sąjungos biudžetui riziką ir ypač į pirmesniame punkte nurodytus tris kriterijus.
- 62 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 36 punkto ir prie ginčijamo sprendimo pridėtos suvestinės ataskaitos, Komisija ginčijamų fiksuoto dydžio pataisų taikymą grindė tuo, kad EŽŪGF kyla rizika dėl Aukštutinės Korsikos departamente 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metais taikytos didelių trūkumų turinčios kontrolės sistemos.
- 63 Vadinas, vykdydamas ginčijamų fiksuoto dydžio pataisų proporcingumo kontrolę Bendrasis Teismas šioje byloje turėjo patikrinti, ar Komisija įrodė, kad tenkinami šio sprendimo 60 punkte nurodyti trys kumuliaciniai kriterijai, pateisinantys 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą.
- 64 Skundžiamo sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas priminė šiuos kriterijus, o paskui to sprendimo 118 punkte padarė išvadą, kad ne tiek pagrindinių patikrinimų trūkumai, kiek paramos schemos esminių elementų ir jos tikslų nepaisymas pateisina 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą ir kad esminių paramos teikimo sąlygų netenkinimo pakanka visų išlaidų atmetimui pateisinti.
- 65 Taip nusprendęs Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes jis 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymo pateisinimą prilygino pateisinimui, susijusiam su finansine pataisa, taikoma visai be jokio teisinio pagrindo suteiktai paramai.
- 66 Dėl šios klaidos Bendrasis Teismas taip pat netinkamai įvertino fiksuoto dydžio pataisų proporcingumą.
- 67 Skundžiamo sprendimo 130–133 punktuose priminęs Komisijos konstatuotus Aukštutinės Korsikos departamente įdiegtos IAKS pažeidimus ir nusprendęs, kad jie patvirtina pakankamai didelį kontrolės sistemos veikimo trūkumą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 134–136 punktuose nusprendė, kad ginčijamos fiksuoto dydžio pataisos gali būti pateisinamos dėl esminių paramos už plotą schemos sąlygų nesilaikymo. Tačiau Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, ar Komisija įrodė, kad tenkinami šio sprendimo 60 punkte nurodyti trys kumuliaciniai kriterijai.
- 68 Konkrečiau kalbant, nagrinėdamas pirmąjį kriterijų jis turėjo patikrinti, ar Aukštutinės Korsikos departamente įdiegta kontrolės sistema visiškai neatitinka paramos už plotą skyrimo sąlygų. Skundžiamo sprendimo 130–133 punktuose jis tik rėmėsi Prancūzijos valdžios institucijų taikytu sistemingai neteisingu sąvokos „daugiametės ganyklos“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punktą, aiškinimu ir atsižvelgimu į kraštovaizdžio savybes ir dėl to padarė išvadą, jog tokia sistema nebūtinai yra tinkama tam, kad Prancūzijos valdžios institucijos galėtų nustatyti klaidas, susijusias su žemės ūkio paskirties plotų nustatymu, tačiau jis neįrodė, kad Aukštutinės Korsikos departamente įdiegta kontrolės sistema visiškai neatitinka paramos už plotą skyrimo sąlygų.
- 69 Nagrinėdamas antrąjį kriterijų Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar Komisija bent jau nustatė Aukštutinės Korsikos departamente įdiegtos kontrolės sistemos trūkumą, dėl kurio visi mokėjimai galėjo būti neteisėti. Skundžiamo sprendimo 134 punkte padarytos išvados, kad,

remiantis Aukštutinėje Korsikoje įdiegta IAKS, reikalavimų neatitinkantys plotai beveik sistemingai buvo pripažinti atitinkančiais reikalavimus, nepakanka, kad būtų galima teigti, jog visi mokėjimai galėjo būti neteisėti.

- 70 Kaip išvados 77 punkte pažymėjo generalinis advokatas, vien to, kad kontrolės sistema neatitinka esminių paramos schemos sąlygų, nepakanka norint pateisinti 100 % fiksuoto dydžio pataisos skyrimą, nes toks sąlygų nesilaikymas savaime negali lemti visi mokėjimų neteisėtumo.
- 71 Nagrinėdamas trečiąjį kriterijų Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar yra įrodymų, galinčių pagrįsti nuomonę, kad Aukštutinės Korsikos įdiegta kontrolės sistema atskleidžia didelį kontrolės institucijų aplaidumą kovojant su neteisėta veikla ar sukčiavimu.
- 72 Vadinasi, Bendrasis Teismas negalėjo nepadarydamas teisės klaidos nuspręsti, kad Komisija galėjo pagrįstai nustatyti 100 % fiksuoto dydžio pataisą remdamasi tuo, kad dėl IAKS trūkumų nebuvo laikomasi esminių paramos schemos sąlygų ir todėl jie buvo tokie dideli, kad buvo visiškai nesilaikoma Sąjungos taisyklių ir visi mokėjimai tapo neteisėti.
- 73 Vadinasi, reikia pritarti vieninteliui apeliacinio skundo pagrindui ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas atmetė Prancūzijos Respublikos ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kuriuo jai buvo skirtos 100 % fiksuoto dydžio pataisos dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinės Korsikos departamente už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 74 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tuo atveju, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas gali arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą, arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 75 Šiuo atveju Teisingumo Teismas mano, kad turi visą būtiną informaciją, kad galėtų pats priimti sprendimą dėl Prancūzijos Respublikos pareikšto ieškinio dėl ginčijamo sprendimo tiek, kiek jo motyvuojamojoje dalyje „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ šiai valstybei narei dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinėje Korsikoje nustatytos 100 % fiksuoto dydžio pataisos, taikomos tiesioginei paramai už plotą, suteiktai Aukštutinėje Korsikoje už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus.
- 76 Bendrajame Teisme pateikdama ieškinio trečiąjį pagrindą, Prancūzijos Respublika iš esmės tvirtino, kad 100 % fiksuoto dydžio pataisų taikymas visai Aukštutinės Korsikos departamente suteiktai paramai už plotą pagal pirmąją ramstį yra neproporcingas. Ji, be kita ko, mano, kad 2015 m. gairėse nustatytos 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymo sąlygos nėra tenkinamos šioje byloje.
- 77 Komisija nesutinka su šiais argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą. Ji pabrėžia, kad per tyrimus, atliktus prieš tyrimą, po kurio buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nustatytos klaidos išliko ir po 2014 m., todėl tinkamiausias sprendimas buvo nustatyti 100 % fiksuoto dydžio pataisą, nes Prancūzijos Respublika neįrodė, kad kas nors pasikeitė. Be to, Komisija konstatavo, kad esama didelių trūkumų ir nuolat nesilaikoma esminių tiesioginės paramos už plotą teikimo sąlygų, nes

nenasūs pašarų plotai yra netiksliai apibrėžti, dėl to ūkininkai gali deklaruoti reikalavimų neatitinkančius plotus ir tokie plotai nėra pašalinami. Jos nuomone, tokie trūkumai pateisina 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą.

- 78 Kaip matyti iš šio sprendimo 60 punkto, 100 % fiksuoto dydžio pataisa, nustatoma dėl konstatuotų paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų, pagal 2015 m. gairių 3.2 punktą taikoma, kai egzistuojanti kontrolės sistema visiškai neatitinka reikšmingų Sąjungos teisės aktų, ja neatsižvelgiama į esminius tos paramos schemos elementus ir tikslus ir dėl savo pobūdžio ji net neleidžia nustatyti atitinkamų ūkio subjektų, kurie apeina esminius elementus ar jais manipuliuoja, veiksmų.
- 79 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad prie ginčijamo sprendimo pridėtoje suvestinėje ataskaitoje Komisija 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymą grindė ypatinga Aukštutinės Korsikos departamento situacija, prieš tai konstatavusi, kad yra padaryta didelių reikalavimus atitinkančių plotų apibrėžimo trūkumų, neigiamai paveikusių paramos už plotą valdymo ir kontrolės sistemą tame departamente. Komisija nurodė, kad šie trūkumai buvo pastebėti per 2008–2012 metų paraiškų teikimo laikotarpį ir kad, atsižvelgiant į tai, jog Prancūzijos valdžios institucijų požiūris nepasikeitė, 100 % fiksuoto dydžio pataisa turėjo būti taikoma ir 2013 bei 2014 paraiškų teikimo metams.
- 80 Iš šio sprendimo 58–71 punktuose pateiktų samprotavimų matyti, kad 100 % fiksuoto dydžio pataisos taikymas suponuoja, kad Komisija turi įrodyti, jog tokia pataisa yra pateisinama atsižvelgiant į šio sprendimo 60 punkte nurodytus tris kumuliacinius kriterijus, leidžiančius daryti išvadą, kad visuose prašymuose padaryta pažeidimų. Vadinasi, ši institucija negalėjo Prancūzijos Respublikai taikyti ginčijamų fiksuoto dydžio pataisų remdamasi tik valdymo ir kontrolės sistemos Aukštutinės Korsikos departamente trūkumais, susijusiais su reikalavimus atitinkančių plotų apibrėžimu.
- 81 Darytina išvada, kad reikia pritarti Prancūzijos Respublikos ieškinio trečiajam pagrindui, grindžiamam tuo, kad, taikydama ginčijamas fiksuoto dydžio pataisas, Komisija pažeidė proporcingumo principą ir todėl ginčijamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek jo motyvuojamojoje dalyje „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ ji jai nustatė šias fiksuoto dydžio pataisas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 82 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 83 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau pagal to paties reglamento 138 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas.
- 84 Kadangi Prancūzijos Respublika laimėjo bylą šiame apeliaciniame procese ir ši valstybė narė prašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, Komisija turi padengti ne tik savo, bet ir Prancūzijos Respublikos per apeliacinį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

- 85 Kadangi buvo patenkintas vienas Prancūzijos Respublikos pirmojoje instancijoje pateiktas reikalavimas, tačiau atmesti kiti trys reikalavimai, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, būtų teisinga nuspręsti, kad Prancūzijos Respublika turi padengti tris ketvirtadalius pirmojoje instancijoje patirtų savo bylinėjimosi išlaidų ir tris ketvirtadalius Komisijos pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, o Komisija turi padengti ketvirtadalį pirmojoje instancijoje patirtų savo bylinėjimosi išlaidų ir ketvirtadalį Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2019 m. kovo 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija / Komisija* (T-26/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:153) tiek, kiek juo Bendrasis Teismas, pirma, atmetė Prancūzijos Respublikos ieškinį dėl 2017 m. lapkričio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/2014 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽUGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) dėl to, kad jo motyvuojamojoje dalyje „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ šiai valstybei narei dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinėje Korsikoje buvo nustatytos 100 % fiksuoto dydžio pataisos, taikomos tiesioginei paramai už plotą, suteiktai Aukštutinėje Korsikoje už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus, ir, antra, nusprendė dėl bylinėjimosi išlaidų.**
- 2. Panaikinti Įgyvendinimo sprendimą 2017/2014 tiek, kiek jo motyvuojamojoje dalyje „Didelių trūkumų turinti kontrolės sistema Korsikoje“ Prancūzijos Respublikai dėl paramos už plotą kontrolės sistemos trūkumų Aukštutinėje Korsikoje buvo nustatytos 100 % fiksuoto dydžio pataisos, taikomos tiesioginei paramai už plotą, suteiktai Aukštutinėje Korsikoje už 2013 ir 2014 paraiškų teikimo metus.**
- 3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidas ir ketvirtadalį pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, taip pat Prancūzijos Respublikos per apeliacinį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas ir ketvirtadalį šios valstybės narės patirtų bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų.**
- 4. Prancūzijos Respublika padengia tris ketvirtadalius savo ir tris ketvirtadalius Komisijos pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

Parašai.